

[Statsministeren.]

det efter et Par Omredaktioner saa langt frem i Scavenius' Tid, at der var bestilt Statsraadseksemplarer; men saa kom 29. August.

Lovforslaget har i Virkeligheden, som det nu foreligger, 2 Afsnit. Det første, §§ 1—11, handler om det offentlige Erhvervelse af Arealer til Folkeparker, Badestrande, Lejrpladser, Landingspladser for Baade og andre faste Pladser, der skønnes nødvendige som Støttepunkter for Friluftslivet i de forskellige Former, samt Parkeringspladser ved og Adgangsstier til disse Anlæg; dette Afsnit er under Statsministeriets Administration. Det andet Afsnit er §§ 12 og 13 om Udflugtsstier; det hører under Ministeriet for offentlige Arbejder, men er medtaget i dette Lovforslag paa Grund af Emnets nære Forbindelse med Lovudkastets Hovedemne, paa samme Maade som i sin Tid Loven af 13. November 1940 om Stianlæg m. v. i Københavnsegnens grønne Omraader var knyttet sammen med Fredningerne i disse Egne. Ved Formuleringen af de to Afsnit i Lovforslaget har man i høj Grad fulgt Principperne fra de 2 Love: Naturfredningsloven af 1937 og Stiloven af 1940.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er det anført, at det i det store og hele vel bør forudsættes, at man som hidtil kan træffe de fornødne Ordninger med Hensyn til at skaffe Arealer og Pladser til Friluftslivet, uden at Staten kan træde til. Det kan være Vandrelaaget, der sikrer Vandrerne Natteologi paa deres Ture, det kan være Lejrorganisationer, der ved private Aftaler skaffer Lejrplads, det kan være Kommuner, der indretter Folkeparker og Badestrande, det kan være Ro- og Sejlsportsforeninger, der skaffer Baadplads o. s. v. Men der kan som ogsaa i Naturfredningsloven opstaa Tilfælde, hvor egnet Areal ikke kan fremskaffes ad denne Vej. Maaske vil Bjerne ikke afgive Arealet, maaske tvinges det op i helt urimelige Salgs- eller Lejepriser, maaske raader en beskeden Friluftslivsorganisation ikke over de tilstrækkelige Midler til Køb. I saadanne Tilfælde kan det være nødvendigt, at det offentlige træder til og erhverver de fornødne Arealer. Det er der i Princippet Hjemmel for i Naturfredningsloven, men som allerede sagt,

mangler der paa forskellige Punkter nærmere udformede Regler, og det er disse Regler, Lovforslaget indeholder.

Der nedsættes for hver Amtsrådskreds et Udvalg med Formanden for Fredningsnævnet som Formand, en Amtsrepræsentant, en Byrepræsentant, en Repræsentant for Turistforeningen, en for Naturfredningsforeningen, en for Friluftorganisationerne og en for Grundejerne. For København, Frederiksborg og Roskilde er der dog foreslaaet fælles Udvalg med Repræsentanter for de foran nævnte Enheder og desuden for København og Frederiksberg.

Hvis dette Udvalg skønner, at det efter Forholdene er nødvendigt, at Staten træder til efter denne Lov, gør Udvalget Indstilling til Statsministeren, som saa kan lade Udvalget købe Arealet, eventuelt lade det erhverve ved Ekspropriation. Det er i Bemærkningerne til § 3 fremhævet, at der maa tages tilbørligt Hensyn til berettigede og væsentlige Ejer- og Brugerinteresser, navnlig den private Fred og Husfreden. Hvis der ikke er Tale om Erhvervelse, men kun om Fredningsservitutter med Adgang for Offentligheden, lader Ministeren Sagen gaa gennem Naturfredningsmyndighederne.

Det kan som Betingelse for Erhvervelse forlanges, at de interesserede Organisationer selv skal være med til at bestride Udgiften. I øvrigt fordeles — som ved Naturfredning — Udgiften. Staten tager Halvdelen, Amtsfonden og Kommuner inden for, eventuelt ogsaa uden for Amtsrådskredsen skal betale den anden Halvdel. For at muliggøre, at der kan handles, eventuelt eksproprieres, uden at Sagen skal forsinkes eller vanskeliggøres ved, at der i Forvejen i hvert enkelt Tilfælde skal søges Bevilling — Kravet i Naturfredningsloven om, at der skal søges særlig Bevilling, saa snart det offentlige Udgift er over 3 000 Kr., gør Ekspropriation efter Naturfredningsloven særlig vanskelig — bestemmer § 5, at der paa Finansloven skal stilles et Beløb til Raadighed, hvoraf Ministeren kan afholde Statens Andel, naar den ikke overstiger 20 000 Kr. Erhvervelser herudover maa forelægges Folketingets Finansudvalg.

Skødet kan udstedes til en fremtidig Bruger, f. Eks. en Kommune, efter nærmere Aftale. Ellers maa det udstedes til Statsministeriet paa Statens Vegne og saa af-